

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXV. Dissectam ab Haereticis sacerdoti linguam Virgo restituit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

uidens ad eundem morbum maximam fieri accessio-
nem, qui nec in lecto consistere, nec ullam quietē re-
perire poterat, alios coenobitas omnes obsecrauit,
uti Deum quam suppliciter possent, rogarent, ut eius
pietate animae suae salus in tuto loco statueretur. Illi
unā omnes Deum, & coelesteis pro misero precaban-
tur, & piē inuocabant. At ipse sensib. omnib. ereptus
mutus factus est. Acerbum dolorem monaci om-
nes ferebant, eum mortuum existimātes, quem sacris
destitutum christiana sepultura honestare non aude-
bant. Interim se Henricus recipit, manusq. ad coelum
extollens, immortalis Virgini gratias agit, cuius pie-
tate perpetuas poenas effugerat, è quib. aliter nō po-
terat elabi. Dicebat eiusdem Virginis clementia, &
singulari beneficio, à filio impetratum fuisse, ut ipse
sanctissimam eucharistiam sumeret. Illuc coelesti
pane allato, statim dicere incepit, sub eo sacramen-
to eum contineri, qui è Virgine natus, ob hominum-
scelera in cruce suffixus est. Pace deniq. monacis
data, & pace ab eis impetrata animam exegit; quae,
ut adstantes pro certo habuere, à Virgine in coelum
fuit perducta. Ille autem in christiana sepultura fuit
conditus; & Virgini eam ob rem maximae gratiae
actae sunt.

MIRAC. VIRG. XXV.

Dissectam ab Haereticis sacerdoti linguam Virgo restituit.

DVo sacerdotes peregrè proficiscentes per Al-
bientium haereticorum prouinciam iter habe-
bant,

bant, quib. dirutum fanum oblatum est. Quia dies erat, Virginis nomini dicatus, in fanum ingrediendi consilium cepere, ut ibi ad eius laudem sacra facerent. Id praestare facillimè poterant, quia secum uasa, libros, uesteisq. & cetera ad rem diuinam faciendam opportuna secum ferebant. Ante quàm sacra fuissent peracta, haeretici illuc aduenere, qui dissectam alteri sacerdoti linguam è radicib. euulserunt. Is ab altero ad proximum coenobiũ deductus, benignè exceptus, & liberaliter tractatus est à monachis illis, qui christiana pietate praestantes erant. Noste autem, quae Epiphaniae diem praecedit; cum in templo excubiae fierent, parietem ille concussit, eo signo ad se coenobij primores euocans. His, qui adcurrerant, nutu, & signis uidebatur indicare, ut se in locum perducerent, ubi precatiõni in remoto secessu operam dare posset. Ab illis lubenter ea res ad eius nutum facta est. Ibi intimo dolore diuulsus, cum Virginis fidem implorasset, ea manib. linguã gerens accurrit, atq. ita ipsum allocuta est: Postquam pro filij, & nominis mei dignitate, tibi lingua exsecta fuit, nũc nouam tibi linguam affero; os aperi. aperto ore, diuinis manib. mirificè linguã ea radicib. adiunxit, coelumq. repente petijt. lingua ille in tanti beneficij auctrice, Angelica salutatione salutanda, a pertissimè utebatur. ipsum audientes monachi, ob tam apertum miraculum Dei maximi potentiam, & Virginis misericordiam aeternis laudib. prosequabantur. Sacerdos uerò laetus, ac lubès eius ordinis religioni se dedit, ut facilius Deo, Virginiq. posset inferuire.